

[Finansministeren.]

Tinget har Interesse i det — at høre det ærede Medlems Syn paa den anden Del. Hvorfor taler det ærede Medlem om Frankrig og ikke om Jugoslavien, som er aktuelt? Kunde det ærede Medlem risikere at komme ud for visse Titulationer, dersom han kom ind paa Standpunkter, som der ikke er taget officiel Standpunkt til? Hvorfor taler det ærede Medlem ikke om Tjekkoslovakiet? Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem skal tale om disse Ting, men at tale til os om Danmarks Frihed, Uafhængighed og Selvstændighed paa den Maade, det ærede Medlem gør, saa længe det ærede Medlem er placeret, hvor han er, er en Fremgangsmaade, der kun kan karakterisere det ærede Medlem og ikke i nogen Henseende kan nedsætte den høje Rigsdag.

P. N. Petersen (Røje): Det er blot en kort Bemærkning, som jeg gerne vil henvende til det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen, der søgte at lægge en anden Mening i mine Udtalelser end den, jeg har givet Udtryk for. Det ærede Medlem mente, jeg havde sagt, at disse Forslag her blev gennemført paa et svagt Grundlag. Jeg sagde udtrykkeligt, at det kan maaske siges at være et svagt Grundlag, og saa henledte jeg Opmærksomheden paa § 13 — jeg takker i øvrigt den højtærede Udenrigsminister for den Redegørelse, han gav —, men jeg tilføjede, at reelt er det et meget stærkt Grundlag, vi her er stillet overfor, fordi der her vises en koncentreret Vilje fra de forskellige Lande til at gaa ind i et Samarbejde om en Løsning af de Opgaver, som Tiden nødvendigvis kræver; og som jeg ogsaa udtrykte før, kan det ikke nytte andet, end at den ene Haand maa vide, hvad den anden gør. Derfor kan det for saa vidt siges at være et Skaar i vor Selvstændighed, men et Skaar, som er nødvendigt, fordi det tvunger os til Samarbejde om Løsning af de Opgaver, som er nødvendige.

Jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen om en anden Gang at betjene sig af andre Midler end dem, han har fundet Anledning til at anvende i Dag.

Chr. Nielsen: Den højtærede Udenrigsminister berørte en enkelt Ting af det, jeg havde fremhævet, nemlig vort eget nationale Problem omkring Grønland, og den højtærede Minister hævdede, at det var i fuld Overensstemmelse med den afsluttede Overenskomst, naar Amerikanerne fortsat

var paa Grønland. Jeg har ikke her den nøjagtige Ordlyd af den Overenskomst, som Kauffmann underskrev paa Danmarks Vegne under Besættelsen, men jeg husker dog ganske tydeligt, at det fremgik af denne Overenskomst, at den Dag, da Krigen var sluttet, ophørte Overenskomsten eller burde Overenskomsten ophøre at eksistere. Jeg vil gerne tilføje, at jeg erindrer ogsaa noget om, at der naturligvis skulde forhandles om Overenskomstens Ophør, og her falder det mig ind, at den højtærede Udenrigsminister nogle Gange har meddelt Offentligheden, at saadanne Forhandlinger har været søgt ført fra Danmarks Side; altsaa maa man fra dansk Side have haft Ønske om at faa Overenskomsten bragt til Ophør. Saa synes jeg, det taler temmelig stærkt, at vi nu gaar paa fjerde Aar efter Krigen Afslutning, uden at det har været muligt at faa Amerikanerne bort fra Grønland. Det er i mine Øjne en Handling, der viser, at Amerikanerne i Øjeblikket fører en Politik, som drejer sig om at befæste og udbygge Amerikas Positioner overalt i Verden. Og her vil jeg gerne sige til den højtærede Finansminister, der var saa voldsomt opbragt over mine Udtalelser, at jeg synes, at alene denne Handling er tilstrækkelig til, at man burde møde Amerikas Forenede Stater med Mistillid.

At mine Bemærkninger intet Indtryk gør paa den højtærede Finansminister, var for den Sags Skyld overflødigt at bemærke af den højtærede Finansminister, det var jeg klar over paa Forhaand, ja, jeg havde egentlig ikke nogen Tanke om, at mine Bemærkninger vilde gøre Indtryk paa noget Medlem i det høje Ting. Det hele, der foregaar i Dag, er jo en ren og skær Formalitet. Landstingets Selvstændighed, som en Del af de ærede Medlemmer holder saa stærkt paa, er jo i Virkeligheden ogsaa prisgivet i denne Sag, fordi Folketinget i Gaar Aftes er taget paa Ferie. Det er ordnet og aftalt alt sammen, der skal ingenting ske i Dag, det er en ren og skær Formalitet.

Med Hensyn til at orientere sig forkert, at være stærblind, som den højtærede Finansminister udtrykte sig, vil jeg gerne sige, at naar jeg ikke i mit Indlæg berørte hverken Tjekkoslovakiet eller Jugoslavien, var det, fordi det for mig drejer sig om at fremhæve de Eksempler, hvor der foreligger Kendsgerninger, som viser, at Amerikas Forenede Stater bevidst har bestræbt sig for at indynde sig, at gøre Forestillinger, at lægge sig paa disse Landes økonomiske og politiske Liv. Forøvrigt, hvis den højt-